

11 de setembre de 2015

Per

Catalunya

CATALANA

UNIFICADA

i INDEPENDENT

agermana't

www.germania.cat

GERMANIA NACIONAL CATALANA

Catalunya és una nació. Però també és una colònia. Per això les reivindicacions de catalanitat, unificació i independència han acompanyat sempre les lluites del poble. D'ençà que Catalunya va ser ocupada i repartida entre castellans i francesos aquestes reivindicacions han estat sempre presents allà on hi ha hagut una actitud política madura a favor dels interessos del poble treballador, ja fos la pagesia, ja fos la classe obrera, ja fos la petita burgesia.

Ara ens trobem en una situació en la qual una part de les elits catalanes ha recollit una d'aquestes tres reivindicacions històriques, la independència, per arrossegar el poble català cap al que s'evidencia ja com un nou pacte colonial. Un nou pacte colonial per assolir, efectivament, certa independència, però una independència... fiscal. No en va aquesta burgesia ha explicitat diverses vegades un rebuig frontal a la unificació i a la plena catalanitat de Catalunya.

S'ha fet creure al poble que la independència només es podrà assolir si hom renuncia a tota la nació i si es renuncia a la catalanitat. Entre el poble hi plana la idea que la reivindicació de catalanitat significaria portar els castellans instal·lats a Catalunya contra el procés independentista. Aquesta és una por que posa de manifest la total desorganització del poble, que ha caigut totalment sota la influència i direcció dels gestors de la colònia. Quin sentit té la independència dels catalans, si se la fa dependent dels castellans?

Si sense la independència i sense la unitat nacional, el catalanisme professat per gairebé tothom uns anys endarrera era una cosa buida de contingut, que ens va portar a un atzucac, també ho és avui la independència sense la unitat nacional ni la catalanitat. I és que l'elit neoindependentista està atrapada entre dues forces. D'una banda la força dels estats espanyol i francès i d'una altra la força del poble, de la Nació catalana. Ella sola no és capaç d'imposar-se ni als uns ni als altres i els necessita ensems a tots plegats. D'aquí els equilibris, les renúncies, les mitges tintes, la indecisió... D'aquí, en definitiva, la reivindicació enverinada d'independència.

El Poble Català no pot permetre una burla als seus interessos suprems, més quan les polítiques colonials d'anys (amb la participació entusiasta dels neoindependentistes d'avui, no ho oblidem) han destruït amplis sectors de l'economia catalana i condemnen de moment tota una generació de catalans a vagarejar entre l'atur forçós i el treball forçat.

Catalanitat, unificació i independència s'imposen doncs com a tres objectius d'una suprema trinitat nacional irrenunciable, a defensar arreu on siguin els patriotes catalans. Una catalanitat que no amagui que persegueix la descastellanització i el desafrancesament del país, una unificació que ha d'abraçar la Catalunya valenciana i de les Illes amb la Catalunya del Principat i una independència que no pot ser el resultat de cap concessió de ningú sinó fruit de la conquesta del poble.

Per Catalunya catalana, unificada i independent!